

16 домъ-тъ ѱ, много дни: Делва-та на брашно-то не ся испраздни, нито кърчагъ-тъ на елей-тъ оскудѣ, споредъ слово-то Господне, което говори чрѣзъ Илїѣ.

17 И сѣдѣ това разболѣ ся сынъ-тъ на женѣ-тъ, на госпожѣ-тъ на домъ-тъ: и болестъ-та му бѣ силна много, щото не

18 останѣ дыханіе въ него. И рече на Илїѣ: «Що имашъ съ мене, человекъ Божїй? Да ли си дошелъ при мене да докарашъ на память беззаконїя-та ми, и да

19 уморишъ сына ми? А той ѱ рече: Дай ми сына си. И зѣ го отъ пазухъ-тъ ѱ, та го изнесе на горницѣ-тъ, дѣто сѣдѣ

20 ше, и положи го на одрѣ-тъ си. И извика къмъ Господа, и рече: Господи Божие мой! нанеслъ ли си ало и на вдовицѣ-тъ, при който азъ живѣѣхъ да уморишъ

21 сына ѱ? И ѿраспростѣ ся три пѣти вързъ дѣте-то, и извика къмъ Господа, и рече: Господи Божие мой, нека ся върне, моѣхъ ся, душа-та на това дѣте въ него.

22 И послуша Господъ Илїинъ-тъ гласъ: та ся върнѣ душа-та на дѣте-то въ него, и

23 «оживѣ. И зѣ Илїа дѣте-то, та го снѣ отъ горницѣ-тъ въ кѣщѣ-тъ, и даде го на майкѣхъ му. И рече Илїа: Виждѣ, живѣ е

24 сынъ ти. И рече жена-та на Илїѣ: Сега «познавамъ отъ това че си Божїй человекъ, и слово-то Господне въ уста-та ти е истина.

ГЛАВА 18.

1 И «всѣдѣ много дни быде слово Господне къмъ Илїѣ въ трето-то лѣто, и рече: Иди, яви ся Ахааву: и «ще дамъ

2 тебѣждъ по лице-то на земѣ-тъ, И отиде Илїа да ся яви Ахааву. А гладъ-тъ бѣ тебѣждъ въ Самарїѣ.

3 И повика Ахаавъ Авдїѣ домострои-тель-тъ. (А Авдїа ся беше много отъ Го-

4 спода; Защото когато Іезавель истрѣби пророцы-тъ Господни, Авдїа зѣ сто пророцы, та ги скри, петдесетъ въ еднѣ пещерѣ и петдесетъ въ другѣ, и храняше

5 ги съ хлѣбъ и водѣ.) И рече Ахаавъ на Авдїѣ: Обыколи земѣ-тъ, и иди къмъ всичкы-тъ водни источники, и къмъ всичкы-тъ потоцы: негли намѣримъ трѣвѣхъ, за да упазимъ животъ-тъ на конїе-тъ и на мыскы-тъ, и да ся не лишимъ

6 отъ скотове-тъ. И тѣѣ раздѣлихъ земѣ-тъ по между си, за да ѱхъ обыколятъ: Ахаавъ отиде по единъ пѣтъ особенъ, и Авдїа отиде по другъ пѣтъ особенъ.

7 И като бѣше Авдїа на пѣтъ-тъ, ето, Илїа го срѣщѣхъ: и той го позна и падихъ на лице, и рече: Ты ли си, Господине

8 мой Илїе? И той му рече: Азъ; иди, кажи на господаря си: Ето, Илїа. А той рече: Що съмъ съгрѣшилъ, та искашъ да прѣдадешъ рабъ-тъ си въ рѣжѣ-тъхъ на Ахаавъ, за да мя убїе? Живѣ Господъ Богъ твой, нѣма народъ или царство, дѣто да не е проваждалъ господаръ-тъ ми да тя търси и когато казувахъ: Нѣма го, той закѣлваше царство-то и народъ-тъ, че не сѣхъ ти намѣрили. А сега ты казувашъ: Иди, кажи на господаря си: Ето, Илїа: И като ся отдѣлѣхъ азъ отъ тебе, «Духъ Господень ще тя отведе дѣто не знаѣхъ: и когато отидѣхъ та извѣстѣхъ *това* Ахааву, и не ты намѣри, ще мя убїе. Но рабъ-тъ ти ся бои отъ Господа отъ младостъ-тъхъ си. Не извѣсти ли ся на господаря ми що сторихъ азъ, когато Іезавель убиваше Господни-тъ пророцы, какъ скрыхъ сто мѣжїе отъ Господни-тъ пророцы, петдесетъ въ еднѣ пещерѣ, и петдесетъ въ другѣ пещерѣ, и хранихъ ги съ хлѣбъ и водѣ? А сега ты казувашъ: Иди, кажи на господаря си: Ето, Илїа; но той ще мя убїе. И рече Илїа: Живѣ Господъ на силы-тъ, прѣдъ когото прѣдстоѣхъ, че днесъ ще ся явиъ нему.

16 И тѣѣ отиде Авдїа да посрѣщѣ Ахаавъ, и извѣсти му. И Ахаавъ отиде да посрѣщѣ Илїѣ. И като видѣ Ахаавъ Илїѣхъ, рече му Ахаавъ: «Ты ли си който

18 «смущавашъ Израїля? А той рече: Не смущавамъ азъ Израїля, но ты, и твой-тъ бащинъ домъ; «защото вы оставихте заповѣди-тъ Господни, и отиде ты всѣдѣ

19 Ваалими-тъ. Сега прочее проводи, и събери при мене всѣхъ Израїль на горѣ-тъхъ ѿКармилъ, и пророцы-тъ Вааловы четиристотинъ и петдесетъ, ѿ четири-тъ стотинъ пророцы на Ашерѣ, които ядѣхъ на Іезавелинѣхъ-тъ трѣпезѣхъ. И проводи Ахаавъ до всѣхъ-тъ Израїлевы сынове «та събра пророцы-тъ на горѣ-тъхъ Кармилъ.

21 И дойде Илїа при всѣхъ-тъ людїе, та рече: «До кога ще хромите между двѣ мѣждованїя? Іеова ако е Богъ слѣдуйте го: ако ли е «Ваалъ, слѣдуйте него. А людїе-тъ не му отговорихъ ни рѣчь.

22 Тогазъ рече Илїа на людїе-тъ: «Азъ самъ останѣхъ пророкъ Господень: а «Ваалови-тъ пророцы сѣ четиристотинъ и петдесетъ мѣжїе. Нека ни дадѣхъ два юнца: и нека избѣрѣхъ единый-тъ юнецъ за тѣхъ си, и нека го раздробитъ, и нека го турятъ на дърва-та, и огонь да не турятъ: и азъ ще приготвиъ другий-тъ юнецъ, и ще го турѣхъ на дърва-та, и огонь

24 нѣма да турѣхъ. И призовѣте име-то на

ѿ Вж. Лук. 5; 8.
ѿ 4 Цар. 4; 34, 35.
ѿ Евр. 11; 35.
ѿ Іоан. 3; 2, 16; 30.

ѿ Лук. 4; 25. Іак. 5; 17.
ѿ Втор. 28; 12.
ѿ 4 Цар. 2; 16. Іез. 3; 12, 14.
Мат. 4; 1. Дѣян. 8; 89.
ѿ Гл. 21; 20.

ѿ Ис. Нав. 7; 25. Дѣян. 16; 20.
ѿ 2 Лѣт. 15; 2.
ѿ Ис. Нав. 19; 26.
ѿ Гл. 16; 33.
ѿ Гл. 22; 6.

ѿ 4 Цар. 17; 41. Мат. 6; 24.
ѿ Вж. Ис. Нав. 24; 15.
ѿ Гл. 19; 10, 14.
ѿ Ст. 19.